

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący błędu w ocenie, naruszenia art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego oraz naruszenia zasady *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, ze względu na to, że:

- stwierdzając, że uprawnienia emerytalne, o których przeniesienie wniosowała skarżąca, podlegały nabyciu po podjęciu przez nią służby w instytucjach Unii, ponieważ jej przynależność do Algemeen Burgerlijk Pensioen-Fonds (ABP) dobiegła końca w dniu 31 stycznia 2015 r., przy czym nie zastosowano rozróżnienia między okresem od 1 lipca 1992 r. do 31 grudnia 2010 r. a okresem od 1 stycznia 2011 r. do 31 stycznia 2015 r., Komisja nie uwzględniła wynoszącego osiemnaście lat i sześć miesięcy okresu podlegającego zaliczeniu do uprawnień emerytalnych podlegających przeniesieniu, a więc popełniła błąd w ocenie okoliczności faktycznych i naruszyła art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego;
- nie zapewniwszy, by ABP lub państwowy organ nadzorujący Niderlandów dostarczyły wymagane wyliczenia, Komisja nie mogła zgodnie z prawem oddalić wniosku skarżącej o przeniesienie uprawnień emerytalnych, gdyż stanowiło to czerpanie korzyści z własnego uchybienia, z naruszeniem zasady *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2021 r. – Ekobulkos/Komisja

(Sprawa T-702/21)

(2022/C 24/59)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Ekobulkos EOOD (Todorichene, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat M. Dimitrov)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie niezgodnej z prawem beczynności Komisji Europejskiej w sprawie skargi SA.56620 (2020/FC) złożonej przez „Ekobulkos” EOOD;
- obciążenie Komisji kosztami sądowymi poniesionymi przez „Ekobulkos” EOOD;
- posiłkowo, na wypadek rozstrzygnięcia przez Komisję złożonej do niej skargi po wniesieniu niniejszej skargi do Sądu, obciążenie Komisji kosztami sądowymi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Komisja nie wypełniła swoich obowiązków wynikających z art. 107 TFUE i 108 TFUE w zakresie kontroli pomocy udzielonej przez państwa członkowskie.
2. Komisja nie zbadała zgodnie z art. 12 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589⁽¹⁾ bez zbędnej zwłoki złożoną przez spółkę skarżącą SA.56620 (2020/FC) z dnia 21 lutego 2020 r. w przedmiocie możliwej pomocy niezgodnej z prawem.
3. Komisja nie wydała wymaganej na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 decyzji
  - stwierdzającej, że zgłoszony jej środek nie stanowi pomocy,
  - stwierdzającej, że środek jest zgodny z rynkiem wewnętrznym, lub
  - wszczynającej postępowanie na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE („decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego”).

4. Komisja nie przesłała spółce, która wniosła do niej skargę, kopii swojej decyzji zgodnie z art. [24] ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589.
5. Komisja nie podjęła działania również po tym, jak została do tego wezwana w dniu 22 czerwca 2021 r. na podstawie art. 265 TFUE.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

**Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2021 r. – Hoteles Olivencia/EUIPO – Corporacion H10 Hotels
(HOTELES HO)**

(Sprawa T-701/21)

(2022/C 24/60)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hoteles Olivencia, SL (Almería, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci S. Mohamed Acosta)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Corporacion H10 Hotels, SL (Barcelona, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy HOTELES HO – zgłoszenie nr 18 202 245

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 sierpnia 2021 r. w sprawie R 782/2021-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, dopuszczając do rejestracji spornego znaku i obciążając stronę wnoszącą sprzeciw wobec pierwotnego zgłoszenia do rejestracji;
- posiłkowo, w wypadku oddalenia skargi, nakazanie każdej ze stron pokrycia własnych kosztów z uwagi na przedmiot sprawy i jej widoczną złożoność, jeśli spojrzeć na liczne zmiany stanowiska w decyzjach poszczególnych instancji i okoliczności, jakie należy mieć na uwadze w związku z postanowieniami art. 109 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001

Podniesione zarzuty

- Spór dotyczy zastosowania lub braku zastosowania art. 8 ust. 1 lit. b) i w rezultacie (lub w następstwie braku jego zastosowania) niestosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
  - Naruszenie wynikające z niezastosowania art. 109 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego (UE) 2017/1001.
-